

af kulbrinter. Disse fortjenester afhænger bl.a. af prisudviklingen på kulbrinteprodukter og af de investeringer og omkostninger, der er forbundet med indvindingen. Det er karakteristisk for denne indvindingsvirksomhed, at investeringer og omkostninger kan variere betydeligt mellem de enkelte forekomster bl.a. afhængig af de geologiske betingelser for indvindingen. Det foreslås derfor at opgøre indkomsten felt for felt, for at der ved beskattningen kan tages hensyn til det enkelte felts økonomi. Den indkomst, der skal danne grundlag for kulbrinteskatten, foreslås opgjort som en nettoindkomst, dvs. at der kan fradrages udgifter herunder afskrivninger på produktionsanlæg m.v. Herved opnås en vis skattemæssig udligning af de overskud, som rettighedshaverne kan indtjene på felter med forskellig rentabilitet.

Udgangspunktet for beskattningen af indkomst ved kulbrinteindvinding er, at de skattepligtige som mindstemål skal svare selskabsskat af deres indkomster. Den særlige kulbrinteskatt foreslås derfor indført som en tillægsskat, der principielt beregnes af de samme indkomster som selskabsskatten. Kulbrinteskatten beregnes dog af indkomsten *efter fradrag for betalt selskabsskat*. Da kulbrinteskatten kun skal svares af særligt store fortjenester, foreslås der indført et bundfradrag – *kulbrintefradraget* – som er sat i forhold til de foretagne investeringer på feltet. Man opnår herved, at den samlede skat – selskabsskat og kulbrinteskatt – bliver af en størrelsesorden, der varierer mellem 40 pct. og 82 pct. af nettoindkomsten afhængig af, hvor stort et afkast investeringerne på de enkelte felter indbringer. Der henvises til eksemplerne i bilag II.

I den nettoindkomst, der ligger til grund for selskabsbeskattningen, indgår nogle fradrag, som ikke direkte har karakter af omkostninger, der er forbundet med indkomstens erhvervelse. Det drejer sig om fradrag for henlæggelser til investeringsfunds, det midlertidige investeringsfradrag samt forskudsafskrivninger, som primært har investeringsfremmende formål. Som følge af det foreslåede system for beskattning af indkomst ved kulbrinteindvinding, hvor der først skal svares kulbrinteskatt efter fradrag for selskabsskat og det investeringsafhængige kulbrintefradrag, foreslås det, at der ikke indrømmes disse særlige investeringsfremmende fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst.

Til § 12

Indkomsten opgøres felt for felt, og summen af positive indkomster fra felter, som den skattepligtige foretager indvinding på, udgør – efter fradrag af betalte selskabsskatter (eller personskatter) og afholdte efterforskningsudgifter vedrørende alle den skattepligtiges felter – beregningsgrundlaget for kulbrinteskatten.

Kulbrinteskatten udgør 70 pct. af den skattepligtige indkomst opgjort efter de særlige regler i lovforslagets kapitel 3. Kulbrinteskatten tilfalder statskassen.

Til § 13

Ved et felt forstås det areal, som en kulbrinteforekomst omfatter. En kulbrinteforekomst defineres i geologisk henseende som en ansamling af kulbrinter i en geologisk enhed, afgrænset af bjergartertyper ved strukturelle grænser eller ved kontaktfladen mellem kulbrinter og vand i formation eller en kombination af disse, således at kulbrinterne, som omfattes, overalt er i trykforbindelse gennem væske og gas.

Hvis en kulbrinteforekomst er afgrænset efter regler i tilladelser og aftaler, der er omfattet af undergrundsloven, udgøres feltet af det således definerede areal. For fremtidige rettighedshavere gælder efter disse regler, at en kulbrinteforekomst skal afgrænses i forbindelse med, at rettighedshaveren fremsætter ønske om en forlængelse af en efterforsknings- og indvindingstilladelse med henblik på indvinding af forekomsten. For så vidt angår den eksisterende bevilling, bekendtgørelse nr. 372 af 7. november 1963 og de hertil knyttede aftaler, aftale af 15. juli 1976 og aftale af 19. maj 1981, afgrænses forekomsten i forbindelse med energiministeriets behandling af ansøgning om godkendelse af foranstaltninger til indvinding m.v. Såfremt bevillingshaveren erklærer at ville bevare eneretten til et areal, der omfatter en forekomst, afgrænses forekomsten på det tidspunkt, hvor retten til efterforskning og indvinding i området efter de aftalte regler om tilbagegivelse ville bortfalde, jfr. § 3 i aftale af 19. maj 1981. Såvel for fremtidige rettighedshavere som for den nuværende bevillingshaver, vil et felt, der afgrænses i henhold til disse regler, omfatte forekomsten med et tillægsareal. Det areal, der er bestemt på denne måde, vil derfor være større end det areal, der alene omfatter den geologiske struktur.